

Tolko k môjmu normálnemu ja

~ Cat ~

Kde bolo, tam bolo (povedzme, tak pred štyrmi mesiacmi), bolo upevňovanie vzťahu s dievčaťom neznámym pojmom. Spojenie slov, ktoré som nikdy nemienila použiť, dokonca mi nikdy ani len nenapadlo bez vtipkovania. No nielenže sa momentálne takmer dusím chutným, lepkavým koláčikom plným kalórií, ktorý si doslova vychutnávam, ale mám na sebe aj zelenú masku, nanohách žabky *Hello Kitty* a totálne vybuchnem smiechom.

Vitajte v mojom novom normálnom stave.

Keď moja nastávajúca nevlastná matka Jenna učí – alebo lepšie povedané, keď sa snaží naučiť – moju nesmierne konzervatívnu sesternicu a najlepšiu kamarátku, aby napodobnila nejakú hlúposť, žasnem nad tým, ako veľmi sa môj život zmenil. Vlani o takomto čase by som čokoľvek dievčenské vysmiala. Bola som nepobozkaná, ani na rande som nikdy nebola. Mala som trochu väčšie problémy s dôverou a mojím najlepším priateľom bol môj otec. Teraz mám sexy priateľa, pri ktorom omdlievam.

Nemám jednu, ale hneď dve blízke priateľky. A po šesťnásť a pol roku drámy spojenej s mamou, po škandáloch lačných paparazzi a bizarných nerozvážnych cestovaniach v čase – vďaka mojej obľúbenej cigánke Reyne – to vyzerá tak, že konečne, dúfajme, možno sa približujem k normálnemu stavu.

Tak prečo mám teda pocit, že sa k niečomu schyľuje?

Vankúš na gauči splasne a unikajúci vzduch mi ovanie tvár, čo ma vytrhne z víru mojich myšlienok. Alessandra, moja sesternica zo šesťnásteho storočia, vydýchne a na jej ružových líčach badať vyčerpanie. Nadvihnem kútiky úst do úsmevu a praskne mi pri tom zelená skrášľovacia maska.

„Nejaké pohyby tam sú, dievča,“ poviem bez prekvapenia a štvachnem do nej laktom. Zatiaľ čo moje tancovanie zostalo len túžbou v mojom výlete do minulosti, Less sa ukázala talentovaná. Jej nadanie sa stalo evidentným krátko nato, ako prišla do budúcnosti. Zníženým hlasom, tak, aby to ani Jenna, ani Hayley nepočuli, poviem: „Zdá sa, že všetky tie komplikované kroky na báloch sa vyplatili. Škoda, že tu nie je Austin, aby videl, ako pekne vrtíš zadkom.“

Tak ako inokedy, vždy keď spomeniem jeho meno, na tvári mojej sesternice sa objaví široký úsmev od ucha k uchu. Naozaj je v tom až po uši.

„Vážne je škoda, že tu nie je, ale keby tu bol, pochybujem, že by som tancovala.“ V tmavých očiach jej zasvieti veselosť. „Možno som smelšia, než keď som sem po prvý raz prišla, ale nemám ďaleko od toho, aby som zošalela.“

Hravo nadvihne upravené obočie a môj úsmev s popukanou maskou sa rozšíri. Neustále ma ohromuje, s akou ľahkosťou Alessandra používa moderné výrazy. Jej presun do dvadsiateho prvého storočia je taký nenútený. Iste, začiatok sprevádzali

potknutia, ale teraz je už v obraze. Less sa zaľúbila, je hviezdou v školskej hre a má plné ruky práce s ponukami z Hollywoodu. To vďaka svojmu skvelému predstaveniu v rámci zimných Shakespearových dní. Zdá sa, že sa pre toto storočie a pre tento život narodila. V renesancii len čakala na svoju príležitosť, až kým jej s ňou nepomohlo trochu cigánskeho kúzla.

Zacítim bodnutie závidia.

Zo svojej sesternice mám radosť. Naozaj. Ide len o to, že... je v mojom svete len šesť týždňov a už si našla svoje miesto. Možno je najvyšší čas, aby som si našla aj ja to svoje.

Moja najlepšia kamarátka Hayley skočí na sedačku oproti mne a cestou schmatne koláčik. „Musím si dať čokoládu,“ povie a odlomí si poriadny kus. Prežúva a od blaženosti prevracia očami. „Naozaj výborné,“ mrmle.

„Hej, len smelo do toho.“ Jenna sa zamračí pri pohľade na kalorické dobroty. „Vy, čo ste len kosť a koža, to do seba môžete pokojne všetko nahádzať. Vydržím to, aj keď to je *moja* rozlúčka so slobodou.“

Dnes majú v škole učitelia doškoľovací deň, čo pre študentov znamená, že majú akési mini prázdniny. No a keďže sa blíži Jennina svadba, ako lepšie by sa dal stráviť tento deň, ak nie práve takto? Na profesionálnych premenách inšpirovaných nevydatou ženou.

Vidíte? Úplne ma to chytilo.

Jenna si oblizne ukazovák, pritlačí ho k tanieru s trochou omrviniiek a potom ho zdvihne k nosu. Počuteľne vdychuje, až napokon dramaticky vzdychne. „Ešte dva dni,“ zahlási a prst si utrie do vreckovky. „Ešte dva dni jedla pre zajace, aby som sa vošla do šiat a potom úplne sama zhltnem celú svadobnú tortu. Pamätajte na moje slová, dievčatá.“

Hayley zdvihne ovládač od televízora a zapne plochú obrazovku. „Vydržte, slečna J. Bude to stáť za to, keď potom uvidíte fotky. Vaše šaty vyzerajú rozprávково.“

Hayley je nádejnou módnou návrhárkou, takže by to mala vedieť. Taktiež je to moja spriaznená duša a je úplne zbláznená do ofniiek, ktoré sú typické pre Rooseveltovu akadémiu. Spriatelili sme sa krátko po návrate z môjho výletu do minulosti. Mantra v štýle *Upokoj sa a miluj módu* ma odvtedy neustále zabáva. Jej schválenie sa podobá uznaniu od obávaných Joan a Melissy Riversových, čo je najbližšie, kam sa kedy Jenna dostane, pretože táto dvojka sa teda na ničom nebude podieľať.

Detaily otcovej svadby sú super tajné a len blízky okruh príbuzných a priateľov vie, kedy presne sa bude konať. Bulvár o tom špekuluje už mesiace. Apríl v Cataline alebo jún v Malibu, dokonca som počula aj o októbri v Paríži či Ríme. Paparazzi nikdy neuhádnu, že uznávaný hollywoodsky režisér a plánovačka večierkov v Beverly Hills sa definitívne dajú dokopy na vlastnom dvore v úzkom okruhu priateľov nepresahujúcom päťdesiatčlenný zoznam cez víkend na Valentína.

„A keď už hovoríme o rozprávkových šatách...“ Hayley vyberie z menu na ovládači *Show Kate Lyon*. „Naozaj sa mi páči oblečenie tejto ženy.“ Objíma vankúš a tlačí si ho k hrudi, urobí si pohodlie, aby mohla sledovať jej program a na Jennu vrhne odzbrojujúci pohľad. „Nie je nejaká šanca, že tam bude aj ona?“

Je pochopiteľné, že svadba – a očividne chýbajúce známe osobnosti na nej – sú hlavnou témou dňa.

Jenna pokýva hlavou. „Nie. Keby sme pozvali ju alebo kohokoľvek z médií, bolo by to, akoby sme žiadali supy, aby sa utáborili pred našimi vchodovými dverami. S Petrom to chceme udržať mimo pozornosti médií. Už sme totiž videli svadby

s paparazzmi, ktorí prenasledovali rodinu, dokonca sledovali deti až do školy.“ Pokrčí plecami a jemná pokožka okolo jej svetlých očí sa napne. „A to sa Cat nestane.“

Tón jej hlasu je výrazný, čo len potvrdzuje moje podozrenie – ja som dôvodom malej svadby. Je pravdou, že otec nikdy nepodľahol pasci hollywoodskeho statusu a Jenna si nevynucuje pozornosť tak, ako som si o nej kedysi myslela. Ale toto je ich *svadba*. Otcovo prvé manželstvo skončilo skôr, než sa vôbec začalo, a istotne sa nezakladalo na láske. Nešlo o nič také ako s Jennou. Ale Jenna je predsa dokonale ženská. Keby nebolo mňa a keby sa nebáli o moju bezpečnosť, viem, že by chcela, aby to bola poriadne veľká udalosť.

„Ešte nie je neskoro si to všetko rozmyslieť,“ hovorím jej už asi po stý raz. „Vďaka peniazom sa točí svet. Ľahko si môžete nájsť nové, fajnové miesto, ak sa poobzeráte okolo. A čo sa týka tej hávede s fotoaparátmi – zaoberám sa nimi po celý svoj život. Zvládnem to.“

Jenna sa natiahne a chytí ma za ruku. „Viem, že áno, Cat, ale o to tu teraz nejde. My traja sa konečne staneme rodinou. To je dôležité, nie to, ako fantasticky zapôsobíme sa svet. Nech už má na to akýkoľvek dôvod, Caterina sa v poslednej dobe dosť skrýva a ani ja, ani tvoj otec nechceme pokúšať osud. Ani dať médiám nejaký ďalší podnet, aby nás obťažovali.“

Hovorí síce *nás*, ale má na mysli *mňa*. Prikývnem a stisnem jej ruku. Rozumiem tomu, viem, z čoho to pramení, hoci sa pre to cítim previnilo. Ale Jenna má v jednej veci pravdu. Caterina – moja matka – je v poslednej dobe ticho. To pre ňu vôbec nie je typické. A hoci by som mala byť vďačná za to, že nikoho neponižuje, jej ticho ma len znervózňuje. Viete predsa, čo sa hovorí o tichu pred búrkou...

Postavím sa, vzdychnem a podídem smerom k chodbe pripravená zmyť si tú gebuzinu z tváre. Teraz by už moja koža mala byť oficiálne omladená a hladšia než detský zadoček. Urobím presne dva a pol kroka, keď izbu naplní energický hlas Kate Lyonsovej.

„Vitajte späť! Neolutujete, že ste si nás naladili. Môj ďalší hosť zažiaril v mnohých trhákoch ako *Plánovač podujatí*, *Tajomstvá a vinič* a *Nikto o tom nemusí vedieť*.“

Zamrzmem.

A tu sa blíži búrka.

„A dnes ju tu máme aj s neočakávaným priznaním,“ pokračuje žena, čo na mňa pôsobí asi tak, ako keby mi do chrbta hádzala ľadové kocky. „Privítajte, prosím, Caterinu Angeli!“

Meno mojej matky spolu so slovami neočakávané priznanie – to nie je dobré znamenie.

Je to ako dopravná nehoda. Nemôžem sa nepozrieť. Nemôžem sa neotočiť. Nahodím spiatočku do obývačky, môj zrýchlený tep takmer prehlušuje nadšený potlesk publika. Sadnem si pred telku a sledujem ženu, ktorá mi dala život, ženu, ktorú som osobne nevidela už asi desať rokov a ktorá teraz skrášľuje javisko v televízii. Môj priateľ Lucas sa čuduje, prečo je mojou prvou reakciou odháňanie ľudí, keď hrozí problém, a prečo som si taká istá, že ma jedného dňa opustí.

Dôvodom je táto žena.

Chytí ma jemná ruka a bez toho, aby som sa musela pozrieť, viem, že je to Alessandra. Musí byť ohromená. Ja som bola, keď som videla jej mamu v šestnástom storočí. Tie dve ženy sú ako dvojčičky – to mi napadlo ako prvé –, ale všetka ich podobnosť končí pri výzore. Čo sa týka osobnosti, nemôžu byť odlišnejšie. Moja teta je vlastne dosť podobná Jenne, čo je

požehnaním aj prekliatím pre moju sesternicu. Viem, že Less je šťastná, že sa rozhodla zostať v budúcnosti, ale jej mama jej neuveriteľne chýba. A keď vidí tú moju, nech už je akokoľvek strašná, musí ju to bolieť. Aj ja ju stisnem, aby som jej dala najavo, že ju vnímam, a kolená si pritlačím k hrudi.

„Ďakujem veľmi pekne za privítanie, Kate,“ povie moja matka, a keď sa otočí k publiku a máva mu, má na tvári široký profesionálny úsmev.

Je upravená a krajšia než kedykoľvek predtým. Pod reflektormi jej svietia dlhé tmavé vlasy, jej tmavé dymové oči sú priam dokonalé. Ľudia mi často vravia, že sa podobáme. A istým spôsobom to tak je – máme rovnakú farbu vlasov i rovnaké oči a podľa Wikipédie sme asi rovnako vysoké. Ale ten široký úsmev, na ktorom sú nánosy rúžov, vyzerá na mojej tvári úplne zle. Elegantná kráska Caterina Angeli je známa niečím, čo nie je skutočné. Ja nemám k dispozícii tím profesionálov, ktorí by sa o mňa starali. A čo sa týka prirodzenej sebadôvery mojej matky, ktorá z nej vyžaruje – napriek tomu, čo si ľudia myslia –, ja som si zdokonalila umenie falošnej odmeranosti. Som nevyčesaná, nenalíčená a trochu divná verzia pokašiteľky z Hollywoodu. Ach, to som ja.

„Ďakujem vám všetkým za takéto srdečné privítanie,“ pokračuje moja matka. „Naozaj to pre mňa veľa znamená.“ Ruky s dokonalou manikúrou si pritlačí k hrudi, keď sa jej zatvorí ústa a nahodí jemnejší (ale nemenej falošný) úsmev. Zdá sa, že do očí sa jej tlačí niečo ako slzy. Prevrátim očami, keď zahlási: „Je to skvelý pocit byť opäť medzi priateľmi.“

Medzi priateľmi? Prihovára sa bezmennému moru obdivujúcich cudzincov alebo tej ženskej, ktorej namiesto očí svietia dolárové bankovky? A čo sa týka toho *opäť*, pod drobnohla-

dom verejnosti nebola asi tak nanosekundu. Maximálne zopár mesiacov. Jenna sklzne vedľa mňa, jej neveriacky ladené odfrknutie sa pripája k mojim myšlienkam.

Slečna Lyonsová sa na stoličke nakloní bližšie, na tvári sa jej zračia obavy. „Ste v poriadku?“ opýta sa a schmatne škatuľu s vreckovkami. Som si istá, že v mysli jej víri: *Prosím, plač. To mi niekoľkonásobne zvýši sledovanosť.*

Moja najdrahšia matka prikývne a vytiahne si niekoľko vreckoviek zo škatule. „Ďakujem, Kate.“ Nadýchne sa a opäť sa pozrie na publikum. „Viete, ani celebrity nie sú dokonalé. Robíme chyby. Ja ich robím veľa, ale to viete. Sledujete predsa telku.“

Žmurkne, akoby tie škandály a ľúbostné vzťahy, ktoré ma prenasledujú po celý život, nič neznamenali, a ten hlúpy dav sa zachechce.

Kate pokýva hlavou. „Vieme, že väčšina z toho je nafúknu-tá.“

„Máte pravdu,“ súhlasí moja matka. „Ale nikto si ma ešte nepoplietol so sväticou. Vďaka mne má bulvár vždy o čom písať. Hoci by mali prísť s tým, že som sa zmenila. Že starnem. A čo je najpodstatnejšie, že by som chcela napraviť niektoré zo svojich chýb minulosti.“

Jenna vedľa mňa stúpne. To je pre mňa prvý náznak, že sa blíži problém.

Potom sa Caterina pozrie do kamery, takmer ako keby cez ňu videla až priamo na mňa. Druhý varovný signál. „Mám krásnu dcéru,“ povie a svet okolo mňa prestane existovať. „Volá sa tak ako ja, ako všetci viete, ale nie sme si blízke. Už je to nejaký čas. Je to moja chyba a je to to, čo v živote ľutujem najviac.“

Slzy sa jej kotúľajú po bezchybných olivových lícach, ale zo

mňa sa už stala socha. Zhluk bezcitného mramoru, ako ten, ktorý Lucas používa vo svojom umení. Moja matka, medzinárodne známa herečka Caterina Angeli, je v televízii a pred svetom pripúšťa, ako ma sklamala, ako zlyhala. A ja necítim nič. Žiadne slzy, žiaden hnev, žiadna spríska nepochopiteľných nadávok. Nič.

„Chýba mi moja dcéra, Kate,“ povie a zatvorí oči, zatiaľ čo tie moje mi idú vypadnúť z jamôk. Alessandra sa posunie bližšie a rukou ma chytí za chrbát. „Je niečo, čo jej musím povedať. Niečo dôležité, čo jej musím povedať osobne.“ Stíchnu, aby sa nadýchla. V tom krátkom okamihu viem, že môj život sa navždy zmení.

Prikývne, akoby súhlasila s mojím odhadom a vyhlási: „Preto sa tento týždeň zúčastním Petrovej svadby v Beverly Hills.“

Hayley vydá zvuk, ktorý pripomína kanvicu, čo ide explodovať. Alessandrino zovretie narazí na moje pľúca. A pokiaľ ide o Jennu, ak sa dá súčasne vyzeráť zhrozene a nahnevane, tak to je práve teraz ona. Rozšírené nozdry, všetka farba preč, zaťaté zuby a triaška. Telefóny začínajú okamžite vyzvárať. Čoskoro už budú aj supy krúžiť pred našimi dverami. Mačka už nie je vo vreci, ušla.

Tolko k môjmu normálnemu stavu.

„Caterina Angeli to robí zas a znovu,“ zašepkám.